

ἔτων καὶ ἕτερον ἐννέα μόνον ἔτων! . . .
Τὸν ἁλιέχ Ζεγκίνον, κολυμβῶντα εἰσέτι
καλῶς καίτοι ἑκατονταετῇ καὶ ζήσαντα
ἑκατὸν ἐξήκοντα ἐννέα ἔτη. Τέλος τὸν
Σκῶτον Κεντεγγέρν καὶ τὸν Οὐγγρον Κζαρ-
τάν φθάσαντα σχεδὸν τὰ ἑκατὸν ὀγδοή-
κοντα ἔτη! . . . Δὲν γνωρίζομέν τινα φθά-
σαντα τὸ διακοσιοστὸν, ἀλλ' αἱ σημειωθεῖ-
σαι ἡλικίαι μικρὸν ἀπέχουσι ταύτης καὶ
εἰσὶ λίαν ἑκτακτοί.

ΕΡΩΤΗΡΙΑ.

Κῶμος.

1 Ἰουνίου 1866.

Εἰς τὴν γαλήνην τῆς νυκτός τὰ πάντα ἐσιώπων
οὔτε τῶν ὄνων ὀγκηθμοὶ ἠνώχλουν τῶν ἀνθρώπων
τὰ ὦτα, ποῦ ἐκούραταν αἱ τόσαι φλυαρίαι,
οὔτε φωναὶ τῶν βρομερῶν Ἑβραίων μας ὀξέται
τάς Ἀθηναίους προσκαλοῦν πρὸς ἀγορὰν ὑέλων.
Μόνος ὁ μῦς ὁ ποιηρὸς νὰ ἀπολαύσῃ θέλων
ὀλίγ' ἀποτρυγτήματα κρατεῖ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς
μόν' οἱ αὐθάδεις κύνες κλεισμένοι 'ς τοὺς

[κοιτώντας.

αὐλοῦν παρὰ τὰς παρειάς τὰς εὐτραφεῖς καὶ ἀ-
[τρίχους.

Καὶ μόνοι νεανίσκοι τρεῖς παράττουν τὰς ἡσύ-
[χους.

τῆς νυκτός ὥρας 'ς τὰς ὁδοὺς ἐκφράζοντες εἰς
(μέλη

τοὺς πόνοους, ὅσους προξενᾷ τὸ ἔρωτος τὰ
(βέλη.

Ὁ εἰς ὑπάλληλος δραχμὰς ἐξήκοντα λαμβάνων
'ς τὰ κηφηνεῖα πάντοτε κατηγορεῖ ὡς πλάνον
τὸν δεῖνά μας πολιτικὸν καὶ ἀπορεῖ πῶς ἔτι
εἰς τὴν ἀγχόνην ἢ Ἑλλάς τὸν φαῦλον δὲν ἐκ-
(θέτει.

καὶ ἂν ποτε 'ς τὸν ῥήτορα ν' ἀντείπῃ τις τολμήσῃ,
εἰν' ἔτοιμος 'ς τὸ πρόσωπον ἐκείνου ν' ἀκοντίσῃ
κατὰ δεκάδας ὕδρεων ἐπίθετα, ὅποσα
φυλάττει τόσον δεξιῶς ἢ φλύαρός του γλώσσα.

Ὁ ἄλλος φοιτητὴς κομψὸς φίλος τῶν Πατησίων
τιμῶν σπανίως τὴν Σχολήν, πλὴν μέγα τῶν Χα-
[φτείων

ἀγλάισμα, μὲ τοὺς καπνοὺς κ' ἐγκέφαλον καὶ
(μνήμην

πληρῶν σκοπεῖ σοβαρῶς νὰ μάθῃ ἐπιστήμην.
Ὁ τρίτος, ὅστις τράχηλον ἀπὸ πρῶτης φέρων

καμπύλῳ, ὡς βοῦς, καὶ δυσθυμεῖ καὶ ῥάπτει, ἤδη
(αἶρων

αὐτὸν κιθάραν ἐξαρτᾷ γλυκεῖαν νυκτιλάλον,
ὡς ῥυπαρὸς ἀστραγάλας τηλίαν ἀστραγάλων.
'Αλλ' οὗτος εἰν' ἐξαίσιος τραγουδιστὴς κ' οἱ
(ἄλλοι

οἱ δύο τὸν παρακαλοῦν τὸ ᾄσμα του νὰ ψάλῃ.
Σ' τὰ χεῖλη τὸν πλαγίον οἱ φοιτητὴς ἀρμόζει
κιθάραν καὶ ὁ ὑπάλληλος κρατῶν ἀντὶ νὰ κρώσῃ
ἀγωνιστὴν ἀκολουθεῖ τοῦ ῥάπτου μας τοὺς στόνους
ἐν διφωνίᾳ μὲ φωνὰς ἀρμονικῶς συμφώνους.
Οὕτως οἱ φίλοι ἄδοντες διήρχοντο ἡσύχως
τοὺς ὁρόμους, ὅπου ἔρρεεν ἀνωφελὴς ὁ ἦχος
αὐλοῦ τοσοῦτον θελητικῶς καὶ κιθαρῶν εὐφώνων
ἀλλ' ὅλ' αὐτὰ ἦσαν μικρὰ ἀψιμαχία μόνον.

Εἰς τὴν γωνίαν ὑψηλῆς λευκῆς τινοῦ οἰκίας
αἴφνης ἐστάθ' ἡ μουσικὴ τριάς τῆς συνοδείας.
'Εκεῖ τὴν μάχην ἐμελλον οἱ φίλοι νὰ συνάψουν
καὶ ἡλπίζον τοῦ ἔρωτος τὴν φλόγα νὰ προσάψουν
εἰς στήθη δύο Κυριῶν ἢ δύο θεοτήτων,
ὡς ἔλεγον οἱ φλογεροὶ τοῦ στήθους στεναγμοὶ τῶν.

Λίτρας ἐκβάλλει ἀρκετάς ὁ εἰς λευκῶν φλεγμάτων
μετὰ σπουδῆς καὶ λάρυγγα καὶ πνεύμονα σπαράτ-
(των,

καὶ τὴν μεγάλην ῥίνα του ὁ ἄλλος καθαρίζων
ἐμφαίνεται ὑπεροχὴν κομπαστικῶς ἐλπίζων
ὁ φοιτητὴς ἀνήσυχος τὸ στόμα του ἀνοίγων
ἀέρα εἰς τὰ στέρνα του συνάγει οὐκ ὀλίγον.
'Ο ῥάπτης τέλος ἤρχισε τὸ ᾄσμα μετὰ ζήλου
καὶ εἰς τὴν γλυκεῖαν του φωνὴν εὐθὺς τοῦ ὑπαλ-
λήλου

οἱ φθόγγοι ἀνέμιγχαν. Φιλοτιμία πόση!

'Ερυθροῦν τὰ πρόσωπα, αἱ παρειαὶ φουσῶσι
τοῦ ἄλλου ὀλοστρόγγυλοι, καὶ προτιμᾷ νὰ σκάσῃ
ὁ τρίτος, ἂν τὴν φίλην του δὲν χάμῃ νὰ θαυμάσῃ.
πρὸς τὰ κλειστά παράθυρα τὸ βλέμμα ὄλων τείνει
μετὰ μικρὸν ἀκούεται τριγμός, ἡ δὲ Σελήνη
φωτίζει δύο κεφαλὰς κομψὰς, εἰς ἃς προσθέτει
χάριν ἡ νύξ καὶ ἀδρότητα περισσοτέραν ἔτι.

Ἐκ τῆς πολλῆς ὁ φοιτητὴς χαρὰς του δὲν ἡξεύρει
ποῦ νὰ πατᾷ τὰ δάκτυλα, ποῦ τὰς φωνὰς νὰ εὕρῃ.
ὁ δὲ πτωχὸς ὑπάλληλος νομίζων, ὅτι πλέον
κατέκτησε τῶν πόθων του τὸ ἰνδαλμα τ' ὠραῖον,
τὸ μέλλον του πανόλδιον ἀσμένως ἀναπλάττει,
κ' ἐνῶ ἐκθύμως τραγουδῶν τὸν λάρυγγα σπαράττει
μετὰ ὁ τάλας τάλαντα προκοπῆς ποθητοτέρας,
καὶ, ἂν δὲν ἔχῃ, λησμονεῖ, τὸν ἄρτον τῆς ὑστέρας.
'Αλλ' ἡ χαρὰ τῆς γῆς αὐτῆς μᾶς εἶνε στιγμιαία,
λέγει ἰσχυρὴ τις εὐλαδὴς καὶ φλυαροῦσα γραταῖα,
μόνον 'ς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ὅπου τὸ πᾶν εὐ-
(φραίνει

τοὺς ἀγαθοὺς, αἰώνιος ἡ τέρψις διαμένει.

Καὶ ὅμως τότε ἐνόμιζον τὰ ὄντ' αὐτὰ τ' ἀθῶα
τὴν γῆν Ἑδὲμ καὶ ἑαυτοὺς ὡς εὐτυχῆ τῆς ζωῆς.
'Αλλ' αἴφνης πνεῦμα ποτηρὸν βρακάδας δὲ
(στέλλει

μετὰ ῥοπάλων προσφῶν εἰς ὄνου μόνον μέλη,
καὶ εἰς ἐκεῖνας τὰς λαμπράς τοῦ κώμου ἀρμονίας,
αὐτοὶ μὲ ὕβρεις ἀπαντοῦν βαναύσου καὶ βαρείας.
Μόλις ὡς λόγχην τὸν αὐλὸν ὁ φοιτητὴς προφθάνει
νὰ τείνῃ ἐναντίον τῶν, ἐν ᾧ πληγὰς λαμβάνει
ἀρκεύτας ὁ ὑπάλληλος 'ς τὴν δυστυχίαν του ῥάχιν

ἀσπίδα τὴν κιθάραν τοῦ ματαίως εἰς τὴν μάχην
προτείνει οὗτο· ἔντρομος, ματαίως ἡ φωνὴ τοῦ
κηρυττεῖ, πῶ καταπατοῦν τὰ δίκαια πολίτου·
ἐκεῖνοι πληγὰς πάντοτε ἐντρίβουν σφοδρότερας
κ' εἰς τῶν τριῶν τὰς κεφαλὰς, τὰς ῥάχεις, τὰς
(γαστέρας.

Ὅσον ὁ κτύπος ἦν σφοδρὸς, τόσον σφοδρὸς κ' ὁ
(γέλως

τῶν κορασιῶν, αἵτινες πρὶν ἤκουον τὸ μέλος
τῶν δερμμένων ἀοιδῶν μεθ' ἡδονῆς ὁμοίας·
ἀλλὰ ὁ γέρον των πατὴρ ἀκούων συναυλίας
ἀπὸ πλατέα στοματὰ διηνεκῶν γελώτων
τὰ ὄνειρά του ἔχασε ἔς τὸν ὕπνον τοῦ τὸν πρῶτον
καὶ μετὰ τὸν σκοῦρον ἐγερθεὶς θυμοῦ φωνὴν ἐκ-
(βάλλει·

τοῦ γερωντίου· στυγερὸς ὁ γρόνθος συνεστάλη
κ' εἰς τὰς θείας προσενεγκίον μι· ρά· φιλοφροσύνας
μὲ δάκρυα τὰς ἔφερεν εἰς τὰς ἐρήμους κλίνας.

Κ' οἱ κυμασταὶ τοὺς ῥαβδισμοὺς δὲν ὑπεφέρουν
πλέον·

τὰ ἔχνη τῆς φυγῆς δηλοῦν τὸ αἶμα ῥυθὸς ῥέον·
ἡ συντριβεῖσα αὕτη ρίς τοῦ ὑπαλλήλου ἦτο·
ὁ δυστυχὴς τὸν κύμαν τοῦ ἀείποντος ἐνθυμεῖτο.

Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

Ἐνθυμεῖσαι.

Ἐνθυμεῖσαι, ποῖν ἴδωμεν ἔτι
τὰ ἀκάνθας τοῦ βίου αὐτοῦ,
πρὶν γνωρίσωμεν λύπας θνητοῦ,
ἐνθυμεῖσαι ἐκεῖνα τὰ ἔτη;

Πρὶν ἔς τὸ μέτωπον φέρωμεν χεῖρα,
πρὶν τὸ βλέφαρον γίν' ἐρυθρόν,
πρὶν τὸ δάκρυ κυλίσῃ λαμπρόν,
πρὶν χάρις ἡμῖν στονους ἢ πείρα;

Πῶ, τὸ πᾶν δι' ἡμᾶς ἐμειδία,
πῶς προσέφερεν ἄνθη ἡμῖν,
ὅπως πλέκωμεν πᾶσαν στιγμὴν
τῶν ἐρώτων στεφάνους μὲ λα!

Ἐνθυμεῖσαι; ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι·
ἐκ τοῦ νοῦ μου οὐδὲν σ' ἀποσπᾷ.
ναυαγός, δὴ ὁ σάλος κυττά,
εἰς τὴν μνήμην σου, ναί, θά κρατοῦμαι.

Ἐνθυμοῦ, ἐνθυμοῦ, ἐγὼ μάτην
ἐκτοτε ὄναρ τοιοῦτον ζητῶ·
ἐνθυμοῦ, ἐνθυμοῦ ἐν κρυπτῷ,
θὰ διώκῃς μικρὸν τὴν ἀπάτην.

ΚΙ. ΚΑΜ . . .

Τὰ δύο ἄνθη.

I

Ἡμέρα γλυκεῖα
ἀνοίξεως ἦτο·
ἐπάνω εὐδία
καὶ κάτω σιγή.

Λαμβάνω μ' ἀγάπην
ἀνθῶν δύο σπόρους,
κ' εἰς εὐξενον δάπιν
τοὺς ἐκρυψ' ἡ γῆ.

Ἀλλήλων πλησίον
μετὰ τινα χρόνον
ἀνεῦρον δακρύων
τὰ ἄνθη χλωρά.

II

Νῦν εἶναι χειμῶνος·
—τὸ ἔαρ παρῆλθεν—
ὠρύεται στόνος
ἀγρίου βορρᾶ.

Ὁ ἄνεμος πνέει,
σωρεύονται νέφη·
ἐν ἄνθος μου κλαίει·
θὰ παύσῃ νὰ ζῇ;

ὦ! μὴ τὸ μαράνη
πνοὴ τοῦ ἀνέμου,
εἰ δὲ θ' ἀποθάνῃ
καὶ τᾶλλο μαζύ.

(Ἐκ τῶν Μύρτων).

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

Δύο Ἀγγλοὶ ἐστοιχημάτισαν.
Κοινὸν, κοινότατον ὥσει ἔλεγον· δύο
ἐφημεριδογράφοι ἐξυβρίσθησαν, δύο μαθη-